

Η μετάνοια και η αναγνώριση αγιότητας του Αγίου Κωνσταντίνου

Γιατί κάνουν λάθος αυτοί που τον συκοφαντούν

Προτεστάντες και Παγανιστές στο ίδιο στρατόπεδο απάτης
Της Ορθόδοξης Ομάδας Δογματικής Έρευνας

Όταν οι Νεοπαγανιστές ανοίγουν το στόμα τους για να κατηγορήσουν τον άγιο Κωνσταντίνο, όχι μόνο υποτιμούν το μεγαλείο της Χριστιανικής μετανοίας και συγχωρητικότητας, αλλά θέλουν να ξεχνούν, ότι όλα αυτά για τα οποία κατηγορούν τον άγιο Κωνσταντίνο, είναι πράξεις τις οποίες έκανε όταν ήταν ομόθρησκός τους ειδωλολάτρης!!! Και από δίπλα, σύμμαχοί τους σε αυτή τη βλασφημία, οι Προτεστάντες!

A. Γενικά περί μετανοίας

Αρχικά οφείλουμε να θυμίσουμε τον ληστή που σταυρώθηκε μαζί με το Χριστό και μετανόησε για τα πολλά του εγκλήματα. Ο ίδιος ο Κύριος του είπε "αμήν λέγω σοι, σήμερα μετ' εμού έση εν τω παραδείσω" (Κατά Λουκάν 23/κγ' 43). Αμέτρητοι άλλοι άγιοι υπήρξαν αγριάνθρωποι πριν αγιάσουν. Ο άγιος Μωυσής ο Αιθίοπας (μαύρος ως Αφρικανός φυσικά) ήταν ληστής, ο οποίος αργότερα έγινε μοναχός κι έζησε οσιακό βίο.

Δεν υπάρχει μετάνοια εκ προμελέτης. "Μετανιώ", εξηγεί ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης "σημαίνει ότι νιώθω στην ψυχή μου το ψέμα,

την αφροσύνη, την ενοχή των αμαρτιών μου. Σημαίνει πως συναισθάνομαι την προσβολή που έκανα στον Πλάστη μου, στον Πατέρα και Ευεργέτη μου. Σημαίνει πως ολόψυχα επιθυμώ την διόρθωση και την κάθαρση... Μετάνοια είναι η άρνησις της αμαρτίας, ο πόλεμος εναντίον του κακού που εχθρεύεται τον Θεό και τον εαυτό μας... Όπως η αμαρτία είναι ο θάνατος της ψυχής, έτσι η μετάνοια είναι η ανάστασις της." (π. Αλεξάνδρου Σεμενώφ, Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗΣ, εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού, σ. 229).

B. Ο Κωνσταντίνος τιμάται ως άγιος για 4 λόγους:

1. Επειδή υπήρξε **υπόδειγμα μετάνοιας**. Αληθινής και βαθιάς. Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του ως ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΟ ΚΤΗΝΟΣ μα αναγεννήθηκε αληθώς εν Πνεύματι Αγίω. Δεν έχει σημασία το ότι η βάπτισή του έγινε λίγο πριν πεθάνει. Προφανώς μετανούσε ολόψυχα για πολλά χρόνια μέχρι την κοίμησή του και ζούσε άγια ζωή... Βλέπουμε ξεκάθαρα την ψυχολογική κατάσταση του αγίου όταν βαπτίστηκε (Ευσεβίου, Βίος Κωνσταντίνου, 62-63). Με πείσμα απαρνήθηκε να φορέσει την αυτοκρατορική πορφύρα, για την οποία παλαιότερα διέπραττε φόνους! **Ο Κωνσταντίνος έζησε ΑΓΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΗ ΚΙ ΑΥΤΟΜΕΜΨΙΑ τα τελευταία χρόνια της ζωής του.** Αν μετανούσε απλά λίγο πριν πεθάνει, τότε δεν θα τον λέγαμε άγιο, αλλά σωσμένο!

Πέραν αυτού, η μετάνοια δεν είναι μια στιγμιαία ενέργεια, αλλά μια ΝΕΑ πορεία, που κρατάει για όλη την υπόλοιπη ζωή του μετανοούντα, ως το θάνατό του.

Εύλογα κάποιος με διάθεση αμφισβήτησης ίσως αναρωτηθεί: "Πως μπορούμε να είμαστε σίγουροι για την γνησιότητα της μετάνοιας του Κωνσταντίνου; Τι εγγυήσεις έχουμε ότι δεν έπαιζε θέατρο;"

Για όσους δεν αρκεί η **αλάθητη** διαβεβαίωση της Εκκλησίας μας, ακολουθούν οι άλλοι τρεις λόγοι. Και λέμε εδώ αλάθητη, διότι στην Ορθοδοξία διαχρονικά η αγιοκατάταξη δεν είναι μια γραφειοκρατική υπόθεση κλειστών... κονκλαβίων. Αυτή η πρακτική που εφαρμόζεται στο Βατικανό παράγει ουκ ολίγες... τερατογενέσεις (π.χ. αγιοποίηση παπικού ιερέα - σφαγέα Ορθοδόξων κατά τον Β' ΠΠ!) και είναι ξένη προς τον αυθεντικό Χριστιανισμό, την Ορθοδοξία.

Η αγιοκατάταξη (και όχι αγιοποίηση), σ' εμάς είναι μια μακρόχρονη διαδικασία που απορρέει από τη συλλογική συνείδηση της Εκκλησίας ως κοινωνίας ανθρώπων και των **σημείων** (π.χ. θαυμάτων) που έχει δώσει ο Θεός για τον εν λόγω άνθρωπο.

Γνωρίζουμε π.χ. ότι κατά την εποχή των διωγμών των Χριστιανών η Εκκλησία μας ΔΕΝ αγιοποίησε κάποιον χριστιανό επειδή στο δρόμο προς τη μαρτυρική θανάτωσή του από ειδωλολάτρες θύμωσε και έσκισε μια ανακοίνωση κατά των χριστιανών! Γιατί αποφάνθηκε έτσι η Εκκλησία; Μα γιατί απλούστατα η Αγιότητα ως εσωτερική κατάσταση ενώσεως με τον Θεό, χαρακτηρίζεται από πραότητα (όχι όμως και παθητικότητα!), ειρήνη, αγάπη (ακόμα και προς τους βασανιστές). Και προφανώς απέχει πολύ από τον ανεξέλεγκτο θυμό.

Παρ' όλα αυτά λοιπόν, και για όσους φίλους ίσως δεν έχουν βίωμα Εκκλησίας, στα λατρευτικά κείμενα διασώζονται οι δύο (επόμενοι) κύριοι λόγοι πάνω στους οποίους θεμελιώθηκε η αναγνώριση της αγιότητας του Μ. Κωνσταντίνου:

2. Η Χριστοφάνεια του Μ. Κωνσταντίνου. Δηλαδή η εμφάνιση σε αυτόν του Ιησού Χριστού προ της κρίσιμης μάχης και η ύψωση του λαβάρου του Σταυρού κατά την υπόδειξή του. Όπως αναφέρεται και στο απόλυτικό του (τον βασικό ύμνο για κάθε Άγιο), πρόκειται για το **όραμα** πριν από τη μάχη στη Μιλβία γέφυρα, στην κλήση χωρίς ανθρώπινη μεσολάβηση (όπως στην περίπτωση του αποστόλου «των εθνών», Παύλο - να ένας λόγος για τον οποίο ο Κωνσταντίνος ονομάζεται ισαποστόλος) και δευτερευόντως στην ίδρυση μιας Χριστιανικής πρωτεύουσας, που ιδεατά εικονίζεται να προσφέρει ο Κωνσταντίνος ως κτήτορας στον Χριστό.

3. Η μυρόβλυση. Το σκήνωμα του Κωνσταντίνου μετά τον θάνατό του ανέβλυσε ευώδες μύρο.

4. Έγινε αιτία σωτηρίας εκατομμυρίων ανθρώπων, όταν σταμάτησε τους διωγμούς αιώνων, που υπέστησαν οι Χριστιανοί από τους προκατόχους του ειδωλολάτρες αυτοκράτορες. Και με τον τρόπο αυτό, όχι μόνο έσωσε εκατομμύρια ζωές ανθρώπων που διαφορετικά θα είχαν πεθάνει από το βάνουσο χέρι ειδωλολατρών. Μπορούσαν επίσης ευκολότερα, περισσότεροι άνθρωποι να γνωρίσουν τον Χριστό, και να οδηγηθεί μια ολόκληρη αυτοκρατορία, στη Χριστιανική αλήθεια και τη σωτηρία του λαού της. Αυτός είναι επίσης και άλλος ένας λόγος, που οι Χριστιανοί του έδωσαν την επωνυμία του ισαποστόλου. Επειδή έκανε όσα και οι απόστολοι σε πλήθος σεσωσμένων.

Γ. Οι αληθινές αιτίες των συκοφαντιών.

Βεβαίως αυτός είναι ο αληθινός λόγος που οι Νεοειδωλολάτρες μισούν τόσο τον άγιο Κωνσταντίνο. Το ότι έσωσε τους Χριστιανούς από τους διωγμούς, και το ότι έτσι ο Χριστιανισμός συνέχισε να

αυξάνει πλέον ελεύθερα, μέχρι που κατέκτησε τις καρδιές όλων των κατοίκων της αυτοκρατορίας.

Επίσης τρεις είναι οι αληθινοί λόγοι που τον κατηγορούν οι Προτεστάντες.

1. Για το ότι συνέβαλε στη σύγκλιση της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου. Και ο Προτεσταντισμός θέλει όσο μπορεί, να αρνηθεί το κύρος των Οικουμενικών Συνόδων, γιατί οι Σύνοδοι αυτοί, αποδεικνύουν τη συνέχεια της Εκκλησίας και [το κύρος](#) της στη διατύπωση δογμάτων. Και όταν φαίνεται η ιστορική συνέχεια της Εκκλησίας, ο Προτεσταντισμός απογυμνώνεται για την αυθαιρεσία του, και αποδεικνύεται ως μια αίρεση χωρίς αποστολική προέλευση.

2. Ψάχνουν επίσης αφορμές, για να θίξουν την αξιοπιστία των αναγνωρίσεων αγίων από την Εκκλησία. Γιατί αν πείσουν ότι τουλάχιστον ένας άγιος δεν ήταν άγιος, θέτουν υπό αμφισβήτηση όλους τους αγίους της Εκκλησίας.

3. Ψάχνουν στο πρόσωπο του αγίου Κωνσταντίνου άλλοθι, για την αιρετική και αντιχριστιανική τους άποψη, ότι δήθεν η Εκκλησία στις ημέρες του αγίου Κωνσταντίνου "[αποστάτησε](#)", και ότι έτσι αυτοί δήθεν προέβησαν στην ανασύστασή της, και την κάθαρσή της!

Όμως αυτοί οι ίδιοι Προτεστάντες, που συκοφαντούν και δεν δέχονται τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο ως άγιο, αποδέχονται αδιαμαρτύρητα τον βασιλιά Δαβίδ ως Προφήτη γεμάτο με Άγιο Πνεύμα. Και ενώ δεν δέχονται τον άγιο Κωνσταντίνο, που έκανε τα εγκλήματά του ως αμετανόητος ειδωλολάτρης, και που μετά τη βάπτισή του δεν αμάρτησε ξανά, δέχονται τον Δαβίδ, ο οποίος έκανε τα δικά του εγκλήματα, **ΑΝ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΠΡΟΦΗΤΗΣ**, αν και γνώριζε το νόμο του Θεού.

Ναι, θα μας μιλήσουν για τη μετάνοια του Δαβίδ. Γιατί ο Δαβίδ αν και προφήτης έπεσε, αλλά μετάνιωσε πικρά, και συνήλθε από την πτώση του. Και δεχόμαστε κι εμείς τη μετάνοιά του, και τον αναγνωρίζουμε κι εμείς τον Δαβίδ ως προφήτη. Όμως αυτοί οι ίδιοι που δέχονται τη μετάνοια του πιστού εγκληματία Δαβίδ, αρνούνται τη μετάνοια του απίστου εγκληματία Κωνσταντίνου, που στο κάτω - κάτω, δεν είχε ακόμα βαπτισθεί Χριστιανός. Δεν είναι αυτό αντίφαση; Δεν είναι μεροληψία και απαρράδεκτη κρίση εναντίον ενός ανθρώπου που τελείωσε τη ζωή του στη γη με πίστη και μετάνοια; Ενός ανθρώπου που έσωσε από το θάνατο και την ειδωλολατρία εκατομμύρια ανθρώπους;

Ελπίζουμε αυτά όλα να τα σκεφθούν σοβαρά οι Προτεστάντες που κατηγορούν τον άγιο Κωνσταντίνο, και να απέχουν από τη βλασφημία

αυτή. Γιατί έτσι εξομοιώνονται και συμμαχούν με τους ειδωλολάτρες, που μισούν τη Χριστιανική πίστη!

Είθε και οι σημερινοί μας πολιτικοί ηγέτες να εμπνέονται από τα μεγάλα και σπουδαία έργα του Μ. Κωνσταντίνου, (για τα οποία στοχεύουμε να μιλήσουμε σε άλλο άρθρο), τα οποία θα αποκτούσαν ακόμα μεγαλύτερη σπουδαιότητα υπό το φως του βεβαρημένου παρελθόντος του και της έμπρακτης μετανοίας του, αν αυτό το παρελθόν ήταν αλήθεια. Όμως, [ούτε οι συκοφαντίες αυτές εναντίον του είναι αληθινές...](#)

N. M.

[ΠΗΓΗ: http://www.oodegr.com/neopaganismos/sykofanties/](http://www.oodegr.com/neopaganismos/sykofanties/)